

PATVIRTINTA
Mykolo Romerio universiteto Senato
2016 m. birželio 30 d. nutarimu
Nr. 1SN-57
(Mykolo Romerio universiteto Senato
2018 m. balandžio 19 d.
nutarimo 1SN-31 redakcija)

2016-2020 M. MOKSLO PROGRAMA

DARNI PLĖTRA GLOBALIZACIJOS SĄLYGOMIS

Vilnius, 2018

TURINYS

I. ANALITINĖ APŽVALGA.....	3
II. TIKSLAS, TEMOS, UŽDAVINIAI, ĮGYVENDINIMO PRIEMONĖS, LAUKIAMAI KOKYBINIAI REZULTATAI.....	9
III. LAUKIAMAI KIEKYBINIAI REZULTATAI	15
IV. GALIMAS BENDRADARBIAVIMAS SU KITOMIS INSTITUCIJOMIS	16

MOKSLO PROGRAMĄ ĮGYVENDINA:

Ekonomikos ir verslo fakultetas
 Viešojo valdymo fakultetas
 Aplinkos valdymo laboratorija
 Viešojo valdymo laboratorija
 Verslo inovacijų laboratorija

MOKSLO PROGRAMA PARENGTA IR 2018 M. ATNAUJINTA REMIANTIS:

- Europos Sąjungos strategija „Europa 2020“
- Lietuvos pažangos strategija „Lietuva 2030“
- XVII Vyriausybės programa
- 2014–2020 m. nacionalinės pažangos programa
- Valstybinė studijų, mokslinių tyrimų ir eksperimentinės (socialinės, kultūrinės) plėtros 2013–2020 m. plėtros programa
- Lietuvos mokslo ir inovacijų politikos kaitos gairės, 2016 m.
- LR Seimo priimtame Valstybinių universitetų tinklo optimizavimo planas, 2017 m.
- Europos Komisija. Atnaujinta ES aukštojo mokslo darbotvarkė, 2017 m.
- Europos Komisija. Nauja Europos įgūdžių darbotvarkė, 2016 m.
- Europos Komisija. 2017 m. struktūrinių reformų pažangos vertinimas, 2017 m.
- EBPO. Nacionalinių švietimo politikų apžvalga - Švietimas Lietuvoje, 2017
- EBPO. Švietimo apžvalga 2017, EBPO indikatoriai
- EBPO. Lietuvos ekonominė apžvalga, 2016 m.
- JTO tvarios plėtros tikslai.

I. ANALITINĖ APŽVALGA

Globalizacija per trumpą laiką pakeitė pasaulio ekonominę ir politinę sistemą, atnešdama naujus išbandymus bei galimybes. Pirmuoju valstybių plėtros prioritetu tapo valstybių konkurencingumas, bet tuo pat metu išsivysčiusių valstybių visuomenės išlaiko lūkesčius, kad konkurencingumo vardan nebus aukojamos valstybės garantuojama socialinė ir aplinkos apsauga. Su šia dilema susiduria tiek verslas, tiek viešasis valdymas. Kaip užtikrinti, kad ekonomika augtų, o jos augimo vaisius justų visa visuomenė be neigiamų pasekmių gamtinei aplinkai? Šios mokslo programos **pagrindinis tikslas** sukurti prielaidas plėtoti tyrimams, kurie leistų pagerinti verslo, viešojo sektoriaus ir kitų suinteresuotų grupių sinergiją. Programa padalinta į tris temas: 1) verslo inovacijų kūrimo procesai ir technologijos; 2) viešojo valdymo kaita, modernizavimas ir reformos, ir 3) aplinkosaugos valdymas.

1) Verslo inovacijų kūrimo procesai ir technologijos. Inovacijos ne tik skatina naujų produktų ar paslaugų atsiradimą, sąlygoja esminius pokyčius jau egzistuojančiuose ekonominiuose

subjektuose, kuria naujas rinkas bei industrijas, įgalina naujų verslo modelių atsiradimą, bei tenkina tuos vartotojų poreikius, į kuriuos ne iki galo arba visiškai neatsižvelgia pasiūloje esančios prekės arba paslaugos¹. Šiuolaikinėmis globalizacijos, skaitmenizacijos, aplinkosaugos keliamų iššūkių bei politinio ir ekonominio nestabilumo sąlygomis inovacijos ir jų kūrimui reikalingi gebėjimai tampa viena iš svarbiausių priemonių, užtikrinančių sėkmingą verslo plėtrą bei ilgalaikį valstybių ekonominių augimą^{2, 3}.

Sparti eksponentinė informacinių ir ryšių technologijų (toliau – IRT) plėtra ir jos lydimi politiniai, ekonominiai, verslo bei socialiniai pokyčiai iš esmės keičia inovacijų kūrimo tikslus bei procesą, kuriuos tenka nukreipti jau ne vien tik į naujų produktų ar paslaugų kūrimą, bet ir į IRT plėtros sukeliamų neigiamų padarinių sprendimų paiešką⁴. Dėl to naujausiuose moksliniuose tyrimuose bei verslo praktikoje inovacijos vis labiau suvokiamos kaip sudėtingas tarpdisciplininis procesas, sudarytas iš tarpusavyje susijusių veiklų nuo naujos idėjos pateikimo iki sėkmingo jos komercializavimo visumos⁵. Tokio proceso įgyvendinimui būtina disponuoti ne vien tik pakankamais fiziniiais bei virtualiais resursais, bet ir sukurti globalų bendradarbiavimo tinklą, kuriam priklausytų studijų draugai, kolegos, verslo partneriai, rizikos kapitalo investuotojai bei kitos suinteresuotosios grupės⁶.

Pažanga IRT srityje verslui suteikia platų spektrą įrankių, kuriuos galima panaudoti skaitmeninės ekonomikos poreikius atitinkančių inovacijų kūrimo procesui realizuoti, tačiau kaip rodo 2014 m. „Boston Consulting Group“ atliktas tyrimas, tik vienas trečdalis visų inovatyviausių pasaulio kompanijų vadovų įsisavina jų teikiamą potencialą⁷. Tos pačios tyrimų bendrovės atliktas smulkiojo ir vidutinio verslo (toliau – SVV) įmonių, laikomų vienu iš pagrindinių inovacijų generavimo šaltinių, 2013 m. tyrimas atskleidė, jog egzistuoja tiesioginis ryšys tarp technologijų įsisavinimo ir SVV generuojamų pajamų bei sukuriamų darbo vietų skaičiaus, tačiau IRT pažanga

¹ Kadareja, A. Risks of Incremental, Differential, Radical, and Breakthrough Innovation Projects. Prieinama per: <http://www.innovationmanagement.se/2013/07/29/risks-of-incremental-differential-radical-and-breakthrough-innovation-projects/> Žiūrėta: 2015-03-03

² The MIT Innovation Initiative: Sustaining and Extending a Legacy of Innovation, Preliminary Report (2014). Prieinama per: http://innovation.mit.edu/sites/default/files/images/MIT_Innovation_Initiative_PreliminaryReport_12-03-14.pdf Žiūrėta: 2015-03-03

³ Fixson, K. S. (2009). Teaching Innovation through Interdisciplinary Courses and Programmes in Product Design and Development: An Analysis at 16 US Schools. In *Creativity and Innovation Management Journal*, Vol 18 (3), p. 199-208, doi:10.1111/j.1467-8691.2009.00523.x

⁴ Brynjolfsson, E., McAfee, A. (2011). *Race Against The Machine: How the Digital Revolution is Accelerating Innovation, Driving Productivity, and Irreversibly Transforming Employment and the Economy*. Digital Frontier Press

⁵ Trott, P. (2012). *Innovation Management and New Product Development*, 5th Edition. Prentice Hall

⁶ The MIT Innovation Initiative: Sustaining and Extending a Legacy of Innovation, Preliminary Report (2014). Prieinama per: http://innovation.mit.edu/sites/default/files/images/MIT_Innovation_Initiative_PreliminaryReport_12-03-14.pdf Žiūrėta: 2015-03-03

⁷ Boston Consulting Group (2014). *The Most Innovative Companies 2014: Breaking Through Is Hard To Do*. Prieinama per: https://www.bcgperspectives.com/content/articles/innovation_growth_digital_economy_innovation_in_2014/ Žiūrėta: 2015-03-03

SVV yra netolygi, ir skatina vis didesnės skaitmeninės atskirties atsiradimą tarp šios kategorijos įmonių⁸.

Vienas iš ilgalaikių strateginių Europos Sąjungos tikslų yra sukurti globaliai konkurencingą ekonomiką, kurios augimas būtų grindžiamas protingomis viešojo ir privataus sektoriaus investicijomis į inovacijas, mokslinius tyrimus bei plėtrą, darniu resursų naudojimu ir socialiai atsakinga darbo vietų kūrimo politika, leidžiančia maksimaliai sumažinti šiuo metu egzistuojantį atotrūkį tarp dides ir mažas pajamas gaunančių socialinių visuomenės sluoksnių⁹. Sėkmingai įgyvendinti šį tikslą siekiama įvairių politinių iniciatyvų (pvz., Skaitmeninė Europos Darbotvarkė¹⁰, Inovacijų Sąjunga¹¹, Globaliosios eros industrinė politika¹², Naujų įgūdžių ir darbo vietų kūrimo darbotvarkė¹³, kt.) ir skirtingų finansavimo mechanizmų (pvz., Horizonte 2020 mokslinių tyrimų programa¹⁴) pagalba.

Lietuvos Sumaniosios Specializacijos prioriteto „Įtrauki ir kūrybinga visuomenė“ „Proveržio inovacijų kūrimo ir diegimo technologijos ir procesai“ pabrėžiama, kad šiuo metu itin trūksta naujų metodų ir rodiklių, kurie leistų pagerinti dabartinę verslumą skatinančių inovacijų kūrimo aplinką bei pagreitintų inovatyvaus, įtinklinto, socialiai atsakingo ir globaliai konkurencingo verslo formavimosi procesus¹⁵.

Remiantis tiek aukščiau apžvelgtomis teorinėmis įžvalgomis, tiek ir aktualiais Europos Sąjungos bei nacionaliniais strateginiais dokumentais, **mokslinių tyrimų temos „Verslo inovacijų kūrimo procesai ir technologijos“ tikslas** yra vykdyti įvairaus lygmens ir sudėtingumo mokslinius tyrimus, nagrinėjančius, kaip pažanga pagrindinėse skaitmeninių technologijų vystymo srityse¹⁶ galėtų padidinti jau egzistuojančio verslo inovatyvumą, skatinti verslumą ir IRT taikymo bei inovacijų kūrimo priemonių pagalba lyderiaujančių naujų verslo įmonių bei darbo vietų steigimąsi.

Šio tikslo **įgyvendinimą** galima išskaidyti į keturias esmines **tyrimų tematikas**:

⁸ Boston Consulting Group (2013). Ahead The Curve: Lessons on Technology and Growth from Small-Business Leaders. Prienama per: <http://www.bcg.com.cn/en/newsandpublications/publications/reports/report20131011001.html> Žiūrėta: 2015-03-03

⁹ European Commission (2010). Europe 2020: A European strategy for smart, sustainable and inclusive growth. Retrieved from: <http://ec.europa.eu/eu2020/pdf/COMPLET%20EN%20BARROSO%20%20%20007%20-%20Europe%202020%20-%20EN%20version.pdf>

¹⁰ <http://ec.europa.eu/digital-agenda/>

¹¹ http://ec.europa.eu/research/innovation-union/index_en.cfm

¹² http://ec.europa.eu/enterprise/policies/industrial-competitiveness/industrial-policy/index_en.htm

¹³ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?langId=en&catId=958>

¹⁴ <http://ec.europa.eu/programmes/horizon2020/h2020-sections>

¹⁵ Identification of Specific Research and (Socio-Cultural) Development and Innovation (RDI) Priorities in Lithuania (2014). Retrieved from: http://www.mosta.lt/images/ss/Sumanios_spezializacijos_prioritetu_igyvendinimo_kelrodziai.pdf

¹⁶ Pagrindinės skaitmeninių technologijų vystymo sritys apima:

- verslo simuliacijų platformas (angl. *e-platforms for business simulation*),
- intelektinių minios resursų naudojimas (angl. *crowd sourcing*),
- finansinių minios resursų naudojimas (angl. *crowd funding*),
- verslumas elektroninėje erdvėje (angl. *web entrepreneurship*),
- virtualios laboratorijos (angl. *virtual laboratories*),
- e-konsultavimas (angl. *e-consulting*).

1. Startuolių konkurencingumą didinančių verslo modelių, pagrįstų skaitmeninių technologijų taikymu visose įmonės veiklos srityse, kūrimas.
2. Organizacinės kultūros, orientuotos į inovatyvių idėjų generavimą ir įgyvendinimą verslo įmonėse, vystymo procesų kūrimas.
3. Ekonominės ir tarptautinės prekybos politikos matų panaudojimas įmonių inovacijų strategijų kūrimui ir įgyvendinimui.
4. Finansų ir mokėjimų inovacijų taikymo galimybės verslo įmonėse.

2) Viešojo valdymo kaita, modernizavimas ir reformos. Nuo XX amžiaus 9-ojo dešimtmečio daugelyje pasaulio valstybių viešojo valdymo reformų judėjimas buvo globalus, tačiau reformų strategijos buvo panašios. Išsiskyrė tokie to meto reformų bruožai kaip našumo siekis, rinkos mechanizmų diegimas, dėmesio paslaugoms sustiprinimas, decentralizacija, funkcijų perskirstymas ir požiūrio į veiklos vertinimą pakeitimas vertinant veiklą pagal jos rezultatus. Pateiktos viešojo valdymo reformų kryptys ir bruožai gali būti taikomi ir Lietuvoje, tačiau jiems negalima suteikti vienodo prioriteto. Be to, vienu reformos kryptių arba požymių akcentavimas gali mažinti dėmesį kitoms reformų kryptims. Žinoma, daug bendrų visoms pasaulio šalims viešojo sektoriaus reformų požymius nulemia viešojo administravimo sistemų integracijos į globalias erdves procesai, tačiau kiekviena šalis neišvengiamai turi derinti vietines ir globalias aplinkybes. Deja, mokslinėje literatūroje nėra net teorinių pagrindų, kuriais vadovaujantis būtų galima įvertinti viešojo valdymo sistemos kaitos nacionalinį, regioninį ir vietos savivaldos kontekstą. Šiuolaikinio viešųjų institucijų vystymosi etapo globalių pokyčių išskirti iššūkiai reikalauja didesnių administracinių gebėjimų ir profesionalumo, mažiau biurokratizuotos personalo veiklos kontrolės organizavimo, centralizacijos ir decentralizacijos principų derinimo, naujų atsakomybės formų, valdymo debiurokratizavimo, dekoncentravimo tendencijų plėtotės, socialinio teisingumo ir viešųjų institucijų veiklos tarpusavio sąveikos vystymo.

Žinių visuomenės plėtra ir globalizacijos procesai keičia ne tik valdymo sampratą bei formas, bet ir socialinį vaidmenį. Valdymas siejamas su ekonominiais, kultūriniais ir politikos procesais, su gyvenimo ir darbo būdu, su socialinės aplinkos formavimo veiksniais. Tai rodo, kad dabartiniame pasaulyje valdymas tampa itin kompleksiniu reiškiniu. Institucinis viešojo administravimo vaidmuo visuomenėje yra nepakankamai ištirtas. Todėl būtina išanalizuoti viešojo administravimo institucijų įtaką politikos formavimui ir įgyvendinimo rezultatams, tirti politikos ir administravimo dichotomijos ypatybes nacionaliniame ir subnacionaliniame lygmenyse, nustatyti socialinių institucijų vaidmenį užtikrinant viešojo valdymo institucijų atskaitomybę ir veiklos kokybę, tirti globalizacijos procesų skatinamą institucinės praktikos kaitą ir poveikį organizacinei kultūrai.

Dėl skirtingai apibrėžiamų poreikių viešajame sektoriuje viešosios institucijos ne taip seniai pradėjo bendradarbiauti. Partnerystę stabdo pernelyg didelis viešųjų institucijų prisirišimas prie savų procedūrų, taisyklių ir kontrolės principų, o ją skatina padidėjusi institucijų tarpusavio priklausomybė ir poreikis sujungti išteklius, problemų kompleksiskumas ir tinklų plėtra. Esminiai efektyvios partnerystės veiksniai: visuomenės poreikių nustatymas ir rangavimas, tinkama politinė ir teisinė aplinka, išorinė ir vidinė komunikacija. Ugdant socialinių partnerių gebėjimus reikėtų geriau išnaudoti socialinio dialogo potencialą (nacionaliniu, regioniniu, sektorių, institucijų ir įstaigų lygiu).

Pastaraisiais metais viešojo valdymo tyrimuose išryškėjo kelios tyrimų kryptys, kuriose siekiama išspręsti teorinius, metodologinius ir taikomuosius klausimus:

1. Daugialygis (daugiapakopis) valdymas: subsidiarumas yra abstraktus principas, kurio taikymas susidūrus su kompleksiskomis viešojo valdymo problemos tampa sudėtingas. Daugeliu atveju jo įgyvendinimas reikalauja taikomųjų tyrimų, kurių metų problemos yra dekonstruojamos ir kiekvienam identifikuotam aspektui nustatomas tinkamas valdymo lygmuo bei mechanizmas.

2. Tarpinstitucinis (tarpžinybinis, tarpsektorinis) bendradarbiavimas: šūkis – „reikia kovoti su priežastimis, ne su pasekmėmis“ yra dažna kritika viešojo valdymo institucijoms. Tačiau dažnai priežastys lėmusios problemos atsiradimą vienoje ministerijos valdymo srityje glūdi kitose. Pvz. nusikalstamumas susijęs su atskirtimi, ši su ekonominių galimybių stoka, o pastarųjų stoka atsiranda teritorijoje dėl nepalankios kriminogeninės situacijos. Tokios „užburtos“ (angl. *wicked*) problemos skatina valdžią „vaikytis savo uodegą“. Jos gali būti įveiktos institucijoms nederinant veiksmų ir lygiagrečiai, vienu metu neįgyvendinant tokioms problemoms spręsti reikalingų veiksmų. Toks derinimas yra reikalauja itin aukštų administracinių gebėjimų ir specifinių žinių apie sprendžiamą problemą.

3. Piliečius įtraukiantis valdymas: piliečių dalyvavimas visuose viešojo valdymo procesuose pastaraisiais yra tapęs svarbiu politiniu prioritetu ES ir šalių narių prioritetu. Tačiau piliečių įtraukimas reikalauja visiškai naujų organizacinių formų diegimo viešosiose administracijose, kurios priklauso nuo įtraukimo masto ir tikslų. Skirtingi piliečių įtraukimo būdai, pvz. bendras viešųjų paslaugų tiekimas, viešosios konsultacijos, patariamasis tarybos, piliečių iniciatyvų įgyvendinimas ir kt. reikalauja teisinio reglamentavimo ir organizacinių kultūrų kaitos bei demokratinio mandato suteikimo, kurio nauda, kaštai ir poreikis turi būti vertinami kiekvienos viešosios politikos srities kontekstuose.

3) Aplinkosaugos valdymas

„Dėmesys aplinkosaugos valdymui ėmė didėti nuo 1960-ųjų pabaigos, kai pramonės keliamos problemos buvo mokslininkų atskleistos ir plačiai pavišintos įvairių naujai susiformavusių

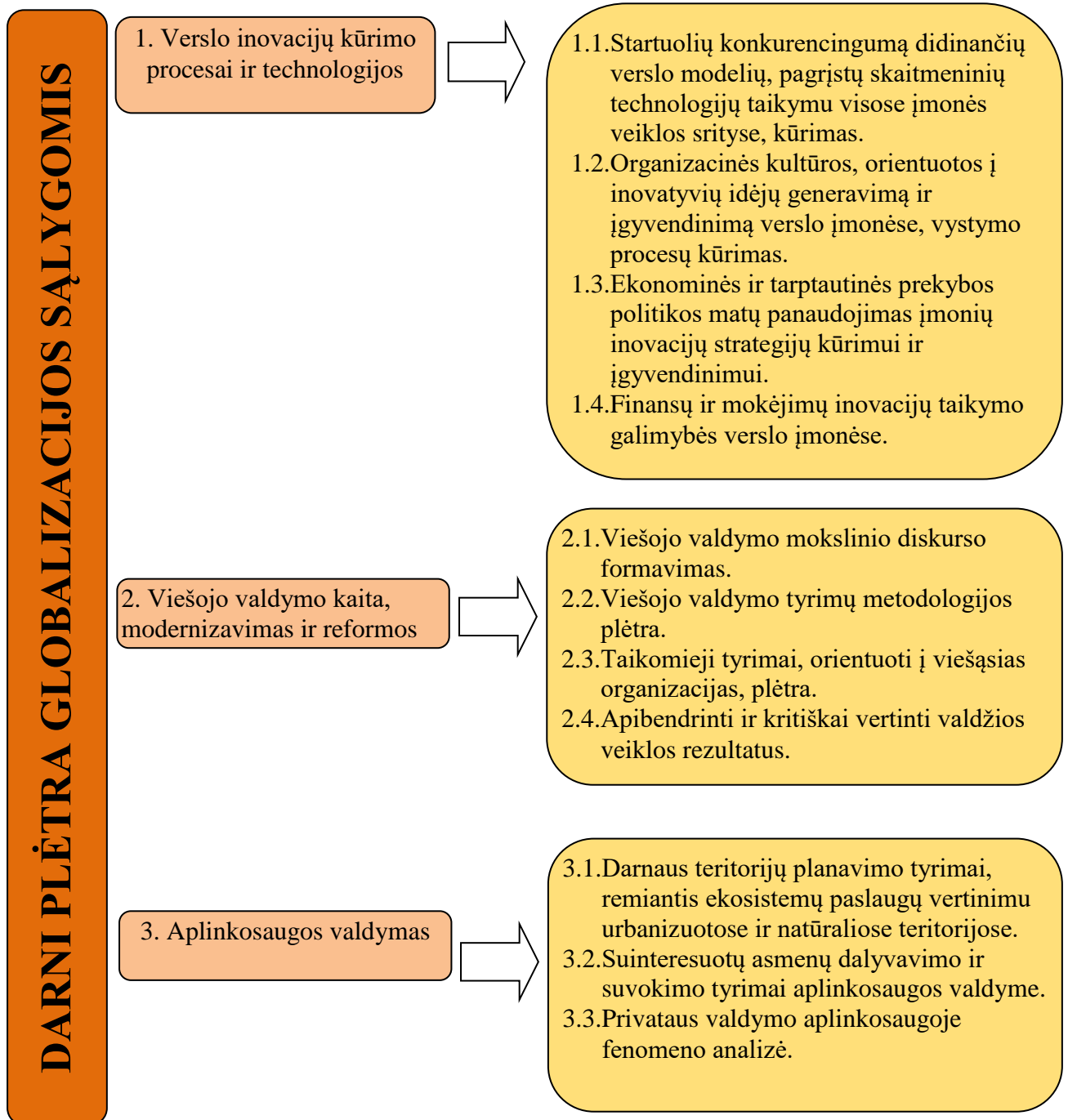
aplinkosauginių judėjimų. Augantis susirūpinimas, pvz., dėl plataus insekticido DDT naudojimo ar ozono sluoksnio mažėjimo, buvo skelbiamas plačiai pasaulio visuomenei. Vyriausybių atsakas į šių problemų sprendimą įgijo pagreitį, tad ir šiandien jos toliau naudojasi savo įgaliojimais reguliuoti ir spręsti aplinkosaugos problemas. Taršos kontrolei ir bendrai aplinkos apsaugai nacionaliniu lygmeniu šalis naudoja taip vadinamas nurodymo ir kontrolės (angl. command and control) priemones ar rinkos instrumentus, pavyzdžiui, aplinkos apsaugos mokesčius ar subsidijas. Vis dėl to per paskutinius du dešimtmečius valdymo sąvoka pasikeitė ir išsiplėtė. Greta tradicinio hierarchinio valstybinio valdymo atsirado naujų valdymo formų. Tai ypač išryškėjo aplinkosaugos valdyme, kur vis dažniau atsiranda nevyriausybinių iniciatyvų prisidėti prie aplinkosaugos tiek iš pilietinės visuomenės, tiek iš privataus sektoriaus.“ (Misiūnė, 2014, p. 169).

„Tiek globalioje, tiek ES aplinkosaugos politikoje galima pastebėti vis daugėjančias novatoriškas valdymo priemones, atsirandančius naujus veikėjus ir naujas valdymo formas. Dėl to keitėsi ir supratimas apie aplinkosauginio valdymo sąvoką, kuri yra platesnės sąvokos valdymas forma. Aplinkosauginis valdymas pasipildė naujais elementais, tokiais kaip naujos ir inovatyvios institucinės sąrangos, aktyvus nevyriausybinių veikėjų dalyvavimas ir dėmesys platesniam kontekstui, kuriame funkcionuoja aplinkosauginis valdymas. Taip pat atsirado naujos valdymo formos, išskiriant vis didėjančią privataus sektoriaus savireguliaciją. Dėl didėjančio nevalstybinių veikėjų dėmesio pasaulinėms aplinkosaugos problemoms – klimato kaitai, miškų naikinimui, mažėjantiems žuvų ištekliams, buvo sparčiai kuriami transnacionaliniai aplinkosaugos standartai ir sertifikavimo sistemos.“ (Misiūnė, 2014, p. 174). Taip pat keitėsi ir supratimas bei požiūris, kaip turėtų būti vykdomas reguliavimas. Prie to prisidėjo ir mokslas, kuris įrodė, kad aplinkosauga negali būti orientuota į vieną gamtinę sritį, pvz., vandenį ar orą, bet būti visaapimanti ir vykdoma ekosistemų pagrindu.

Taigi, atsižvelgiant į aplinkosaugos valdymo ir mokslo tyrimų pokyčius bei toliau kylančius aplinkosauginius iššūkius tiek globaliame, tiek nacionaliniame lygmenyse, mokslinių tyrimų temos „Aplinkosaugos valdymas“ **tikslas** yra plėtoti tarptautinius tyrimus šiose srityse:

1. Darnaus teritorijų planavimo tyrimai, remiantis ekosistemų paslaugų vertinimu urbanizuotose ir natūraliose teritorijose;
2. Suinteresuotų asmenų dalyvavimo ir suvokimo tyrimai aplinkosaugos valdyme;
3. Privataus valdymo aplinkosaugoje fenomeno analizėje.

II. TIKSLAS, TEMOS, UŽDAVINIAI, ĮGYVENDINIMO PRIEMONĖS, LAUKIAMŲ KOKYBINIAI REZULTATAI

1 TEMA: VERSLO INOVACIJŲ KŪRIMO PROCESŲ IR TECHNOLOGIJŲ UŽDAVINIAI

1.1. Uždavinys
Startuolių konkurencingumą didinančių verslo modelių, pagrįstų skaitmeninių technologijų taikymu visose įmonės veiklos srityse, kūrimas.
Igyvendinimo priemonės
1.1.1. Skaitmeninių technologijų sprendimų taikymo smulkaus ir vidutinio verslo įmonėse tyrimai 1.1.2. Verslo modelių inovacijų tyrimai 1.1.3. Skaitmeninių verslo modelių tyrimai 1.1.4. Skaitmeninių technologijų taikymu grindžiamo verslumo ir lyderystės tyrimai
Laukiami kokybiniai rezultatai
<ul style="list-style-type: none"> ✓ IRT sprendimų, teikiančių daugiausiai galimybių augti smulkiam ir vidutiniam verslui tiek nacionaliniu, tiek ir tarptautiniu lygiu, išskyrimas. ✓ Strateginių informacijos paslaugų, taikomųjų sprendimų bei technologijų valdymo metodų ir instrumentų taikymo smulkiajame ir vidutiniame versle galimybių vertinimas. ✓ Skaitmeninių technologijų taikymu grindžiamo verslumo ir lyderystės įtakos kuriant skaitmeninės ekonomikos poreikius atitinkančias darbo vietas mokslinių tyrimų rezultatai. ✓ Skaitmeninių verslo modelių paieškos, kūrimo ir kuriamos vertės analizės metodų taikymo galimybių tyrimų rezultatai.
1.2. Uždavinys
Organizacinės kultūros, orientuotos į inovatyvių idėjų generavimą ir įgyvendinimą verslo įmonėse, vystymo procesų kūrimas
Igyvendinimo priemonės
1.2.1. Organizacinės kultūros inovatyvumo vertinimas 1.2.2. Inovacinį verslo potencialą didinantis žmogiškųjų išteklių valdymo ir lyderystės tyrimų rezultatai 1.2.3. Tarpdisciplininių inovacijų vadybos metodų nustatymas 1.2.4. Inovatyvių vartotojų poreikių nustatymo metodų identifikavimas
Laukiami kokybiniai rezultatai
<ul style="list-style-type: none"> ✓ Organizacinės kultūros inovatyvumo įvertinimo metodų analizė ir jų taikymo organizacinės kultūros inovatyvumo vystymo procesų kūrimui tyrimų rezultatai. ✓ Technologines, ekonomines, vadybines ir socialines dimensijas integruojančių inovacijų vadybos metodų identifikavimas ir jų praktinio taikymo versle galimybių tyrimų rezultatai. ✓ Lyderystės įgūdžių formavimo bei šiuolaikinių žmogiškųjų išteklių valdymo metodų taikymo verslo inovacinio potencialo didinimui tyrimų rezultatai. ✓ Inovatyvių vartotojų poreikių nustatymo metodų ir įrankių kuriant naujus produktus ar paslaugas taikomųjų tyrimų rezultatai. ✓ Skaitmeninių technologijų, įgalinančių inovatyvių idėjų generavimą ir įgyvendinimą įtraukti darbuotojus, vartotojus bei išorės partnerius, identifikavimas ir taikymo versle tyrimų rezultatai.
1.3. Uždavinys
Ekonominės ir tarptautinės prekybos politikos matų panaudojimas įmonių inovacijų strategijų kūrimui ir įgyvendinimui.
Igyvendinimo priemonės
1.3.1. Inovacijų ekonomikos tyrimai 1.3.2. Nacionalinės ir globalios inovacijų sistemos analizė 1.3.3. Inovacijų geografijos matavimas 1.3.4. Globalios vertės grandinės tyrimai

Laukiami kokybiniai rezultatai
<ul style="list-style-type: none"> ✓ Inovacijų geografijos matavimo rodiklių indentifikavimas skaitmeninės ekonomikos kontekste. ✓ Inovacijų statistikos duomenų bazių ir analitinių rodiklių studija. ✓ Nacionalinių ir globalių inovacijos sistemų įtakos verslumui vertinimas. ✓ Globalių vertės grandinių ir šiuolaikinės tarptautinės prekybos iššūkių tyrimo rezultatai.
1.4. Uždavinys
Finansų ir mokėjimų inovacijų taikymo galimybės verslo įmonėse.
Igyvendinimo priemonės
<p>1.4.1 Alternatyviosios bankininkystės tyrimai</p> <p>1.4.2 Elektroninių pinigų ir alternatyvios valiutos tyrimai</p> <p>1.4.3 Mokėjimų inovacijų tyrimai</p> <p>1.4.4 Inovatyvių finansavimo pritraukimo būdų analizė</p>
Laukiami kokybiniai rezultatai
<ul style="list-style-type: none"> ✓ Prieinamų alternatyvų bankų teikiamoms paslaugoms analizė ir diegimo galimybių vertinimas. ✓ Elektroninių pinigų ir alternatyvių valiutų įtakos ekonomikai, verslui ir visuomenei moksliniai tyrimų rezultatai. ✓ Naujų mokėjimo platformų kūrimas ir jų taikymo galimybių verslo įmonėse vertinimas. ✓ Inovatyvių ne bankinių finansavimo pritraukimo būdų (pvz. tarpusavio skolinimo, minios finansavimo ir kt.) naudojimo, siekiant pagerinti smulkiojo ir vidutinio verslo, ne pelno siekiančių organizacijų ir nevyriausybinė organizacijų finansavimo galimybes tyrimai.

2 TEMA. VIEŠOJO VALDYMO KAITA, MODERNIZAVIMAS IR REFORMŲ TYRIMO TEMOS UŽDAVINIAI

Remianti šia analize, galime identifikuoti keletą glaudžiai susijusių viešojo valdymo mokslinių tyrimų **uždavinių**:

- 2.1.viešojo valdymo mokslinio diskurso formavimas;
- 2.2.vieningo viešojo valdymo tyrimų metodologijos kūrimas ir tyrimų kokybės užtikrinimas;
- 2.3.taikomieji tyrimai orientuoti į viešąsias organizacijas
- 2.4.tyrimai orientuoti į viešojo sektoriaus veiklos rezultatų kritinį vertinimą.

2.1. Uždavinys
Viešojo valdymo mokslinio diskurso formavimas.
Igyvendinimo priemonės
<p>2.1.1. Valstybės-visuomenės santykių modelio konstravimas</p> <p>2.1.2. Bendrų gerojo ir sumanaus valdymo standartų sukūrimas visoje viešosios valdžios ir viešąsias paslaugas teikiančių organizacijų sistemoje.</p>
Laukiami kokybiniai rezultatai
<ul style="list-style-type: none"> ✓ Valstybės-visuomenės santykių modelis ✓ Bendri gerojo ir sumanaus valdymo standartai viešosios valdžios ir viešąsias paslaugas teikiančių organizacijų sistemai
2.2. Uždavinys
Vieningo viešojo valdymo tyrimų metodologijos kūrimas ir tyrimų kokybės užtikrinimas.
Igyvendinimo priemonės

2.2.1. Kompleksiniai valdymo procesų tyrimai
2.2.2. Viešojo valdymo lyginamieji tyrimai
Laukiami kokybiniai rezultatai
<ul style="list-style-type: none"> ✓ Kompleksiniai valdymo procesų tyrimų rezultatai ir rekomendacijos ✓ Viešojo valdymo lyginamieji tyrimų rezultatai ir rekomendacijos.
2.3. Uždavinys
Taikomieji tyrimai orientuoti į viešąsias organizacijas.
Įgyvendinimo priemonės
2.3.1. Konkrečioms viešojo valdymo institucijoms reikalingų veiklos instrumentų sukūrimas bei rekomendacijų dėl tobulinimo rengimas
2.3.2. Tarpinstitucinio/tarpžinybinio/tarpsektorinio bendradarbiavimo tyrimai
2.3.3. Viešųjų paslaugų kokybės tyrimai
2.3.4. Agentūrų veiklos efektyvumo didinimo tyrimai.
Laukiami kokybiniai rezultatai
<ul style="list-style-type: none"> ✓ Konkrečioms institucijoms reikalingų viešojo valdymo instrumentų sukūrimas. ✓ Tarpinstitucinio/tarpžinybinio/tarpsektorinio bendradarbiavimo tyrimų rezultatai ir rekomendacijos dėl veiklos procesų tobulinimo. ✓ Viešųjų paslaugų kokybės tyrimų rezultatai ir rekomendacijos dėl kokybės kėlimo. ✓ Agentūrų veiklos efektyvumo didinimo tyrimų rezultatai ir rekomendacijos dėl veiklos tobulinimo.
2.4. Uždavinys
Tyrimai orientuoti į viešojo sektoriaus veiklos rezultatų kritinį vertinimą.
Įgyvendinimo priemonės
2.4.1 Viešosios politikos rezultatų vertinimas.
2.4.2 Viešųjų paslaugų rezultatų kritinis vertinimas.
Laukiami kokybiniai rezultatai
<ul style="list-style-type: none"> ✓ Viešosios politikos rezultatų vertinimo rezultatai ir rekomendacijos dėl veiklos tobulinimo. ✓ Viešųjų paslaugų rezultatų kritinis vertinimas ir rekomendacijos dėl veiklos tobulinimo.

Kalbant apie **viešojo valdymo mokslinio diskurso formavimo** uždavinį reikia pažymėti, kad marksistinė valdžios ir visuomenės samprata sovietinės okupacijos periodu Lietuvoje buvo iš esmės skirtinga nuo tos, kuri plėtota liberalaus demokratinio valdymo tradicijas turinčiose valstybėse. Per pastaruosius 25 metus Lietuvos aktyvi politika integruojantis į ES ir kitas tarptautines struktūras, kuriant atvirą rinkos ekonomiką leido viešajame sektoriuje sukurti aukšto lygio profesionalų klasę gebančią formuoti ir įgyvendinti itin kompleksiškus viešosios politikos projektus. Tačiau modernizacija viešajame sektoriuje nėra tolygi ir institucijose, kurios mažiau susijusios su tarptautinės integracijos procesais pažanga yra kur kas menkesnė. Esama duomenų, kad tokia padėtis yra kenksminga kadangi atskirų institucijų veiklos kokybės didėjimas nebūtinai gerina valdžios įvairumą. Piliečių vertinimas veikia „šaukšto deguto“ principu – vieną kartą susidūrę su nepatenkinama viešųjų organizacijų veikla jie daro apibendrinimus apie visą valdžią (Pollitt & Bouckaert, 2011). Kitas svarbus šio proceso aspektas yra tai, kad pastarųjų dešimtmečių reformų įgyvendinimą Lietuvoje sunku atskirti nuo modernizacijos proceso, kuris buvo pagrįstas Vakarų valstybių ir ES

valdymo standartų perėmimu. Toks momentinis procesas atspindėjo strateginius Lietuvos politinio elito ir visuomenės tikslus. Tačiau dabartinėje ekonominio ir socialinio išsivystymo stadijoje nebepakanka kelti tikslų atitikti tarptautinius standartus (kadangi didžiąja dalimi Lietuva juos jau atitinka); būtina kelti klausimus dėl to, kokį valstybės-visuomenės santykių modelį Lietuva turėtų realizuoti atsižvelgdama į visuomenės lūkesčius ir poreikius. Šiuo metu mokslinių atsakymų paieškų į šiuos klausimus viešojo valdymo literatūroje labai trūksta. Pirmiausia dėl to, kad nėra nusistovėjęs mokslinis viešojo valdymo diskursas.

Didėjantis valdymo procesų kompleksiskumas reikalauja atitinkamos **viešojo valdymo tyrimų metodologijos** plėtros. Lietuvoje šioje mokslo srityje vis dar dominuoja teoriniai tyrimai. Vakarų moksliniame diskurse yra atsisakoma „totalitarinio“ įsitikinimo, kad kokia nors normatyvinė teorija gali apibrėžti „idealią“ viešojo valdymo situaciją arba galutinį raidos tikslą (kaip tai buvo su marksizmu sovietmečiu arba Naująja viešąja vadyba XX a. 10 deš.). Neturint normatyvinio modelio, kuris apibrėžtų kas yra tinkamas viešasis valdymas lyginamieji tyrimai yra tas metodas, kuris gali atskleisti vienų ar kitų viešojo valdymo praktikų privalumus (Jreisat, 2005).

Pirmųjų uždavinių įgyvendinimas sudarys yra esminės prielaidos **taikomųjų tyrimų orientuotų į viešąsias organizacijas plėtrai**. Skatinamas mokslininkų ir praktikų bendradarbiavimas siekiant kurti konkrečioms institucijoms reikalingus viešojo valdymo instrumentus, kurie aiškiai demonstruoja jų naudą ir pridėtinę vertę bei prisideda prie viešojo valdymo standartų kėlimo visame viešajame sektoriuje. Galime skirti tokias taikomųjų tyrimų plėtros dimensijas: tarpinstitucinis/tarpžinybinis/tarpsektorinis bendradarbiavimas; viešųjų paslaugų kokybė; viešosios politikos rezultatų vertinimas; agentūrų veiklos efektyvumo didinimas.

Pastaraisiais metais daugelis autorių atkreipia dėmesį, kad būtent šiose srityse reformos dažniausiai susiduria su sunkumais (žr. pvz. Bevir, 2013). Pirmiausia svarbu atkreipti dėmesį, kad viešojo valdymo teorijoje yra pradedama atsisakyti požiūrio, kad biurokratinis, Naujosios viešosios vadybos ar Naujojo viešojo valdymo modeliai yra paradigmos. Siūloma alternatyva yra biheviorizmo ir institucionalizmo paradigmu priešprieša (Lowndes, 2009). JAV XX a. 2 pusėje išplėtoti tradicinis (administracinis) Naujosios viešosios vadybos ir Naujojo viešojo valdymo modeliai visi priskiriami biheviorizmui. Pagrindinė biheviorizmo prielaida, kad individai yra nuspėjami ir sukūrus tinkamus valdymo instrumentus galima pasiekti norimų rezultatų. Tačiau nuo XX a. 9 deš. atsiradusi Naujojo institucionalizmo paradigma (March and Olsen, 1983; Powell and DiMaggio, 1992; Peters, 2011) valdžios ir visuomenės bei valdžios institucijų tarpusavio santykius suvokia kaip dinamiškus, itin kompleksiškus ir pagrįstus strateginiais skaičiavimais. Interesų grupės, valdžios institucijos ir piliečiai reaguoja į iniciatyvas nenumatytais būdais, o priežastis paremti ar pasipriešinti vienai ar kitai politikai gali priklausyti nuo kultūros, stereotipų, ankstesnės patirties ar iniciatorių personalijų.

Institucionalizmas itin gerai paaiškina, kodėl užsienyje sėkminga patirtis gali nepasiteisinti kitoje šalyje. Lietuvoje šios viešojo valdymo teorijos ir metodologijos aspektas yra mažai aptariamasis nors turi tiesioginės reikšmės taikomųjų tyrimų sėkmei. Didelis dėmesys skiriamas ITC technologijoms, skaitmenizavimui, kurios aktualios tiek viešojo valdymo institucijų veiklos tobulinimui, tiek viešųjų paslaugų kokybės užtikrinimui, tiek agentūrų veiklos rezultatyvumo didinimui. Apibendrinus, tik taikomieji tyrimai gali leisti identifikuoti problemines vienų ar kitų viešojo valdymo reformų ar numatytų diegti inovacijų silpnąsias puses.

3 TEMA: APLINKOSAUGOS VALDYMO TYRIMAI

3.1. Uždavinys
Darnaus teritorijų planavimo tyrimai, remiantis ekosistemų paslaugų vertinimu urbanizuotose ir natūraliose teritorijose.
Igyvendinimo priemonės
3.1.1. Teritorijų planavimo tyrimai 3.1.2. Ekosistemų paslaugų vertinimas 3.1.3. Urbanizuotos teritorijos ir jų vertinimas
Laukiami kokybiniai rezultatai
<ul style="list-style-type: none"> ✓ Žemės naudojimo pagal darnaus vystymosi principus analizė, taikant nuotolinį stebėjimą (angl. Remote sensing); ✓ Socialinis, ekonominis ir ekologinis ekosistemų paslaugų vertinimas urbanizuotose, žemės ūkio ir natūraliose teritorijose.
3.2. Uždavinys
Suinteresuotų asmenų dalyvavimo ir suvokimo tyrimai aplinkosaugos valdymo srityje.
Igyvendinimo priemonės
3.1.1. Suinteresuotųjų asmenų grupių tyrimai; 3.1.2. Aplinkosaugos procesų supratimo analizė; 3.1.3. Visuomenės dalyvavimo tyrimai.
Laukiami kokybiniai rezultatai
<ul style="list-style-type: none"> ✓ Padidintas mokslinis iširtumas apie visuomenės supratimą ir žinias apie aplinkosaugos svarbą; ✓ Pagilintos žinios apie suinteresuotų grupių dalyvavimą aplinkosaugos procesuose; ✓ Padidintas visuomenės dalyvavimas sprendimų priėmimo aplinkosaugos srityje.
3.3. Uždavinys
Privataus valdymo aplinkosaugoje fenomeno analizė.
Igyvendinimo priemonės
3.3.1. Privataus aplinkosaugos valdymo tyrimai; 3.3.2. Aplinkosauginės savireguliacijos tyrimai; 3.3.3. Privataus/nevyriausybinio aplinkosaugos valdymo instrumentai.
Laukiami kokybiniai rezultatai
<ul style="list-style-type: none"> ✓ Privataus sektoriaus įsitraukimo į aplinkosaugos valdymą priešasčių ir pasekmių analizė; ✓ Valdymo instrumentų analizė ir rekomendacijos.

III. LAUKIAMSI KIEKYBINIAI REZULTATAI

Rodikliai	2016-2017 mokslo metai	2017-2018 mokslo metai	2018-2019 mokslo metai	2019-2020 mokslo metai
MTEP straipsniai žurnaluose, įtrauktuose į <i>Clarivate Analytics</i> ir <i>Scopus</i> duomenų bazėse referuojamų leidinių sąrašą.*	20	25	35	40
MTEP straipsniai periodiniuose recenzuojamuose mokslo žurnaluose, įtrauktuose į kitas tarptautiniu mastu pripažintas duomenų bazes*.	20	25	35	40
Tarptautiniu mastu pripažintų mokslo leidyklų išleistos ne disertacijos pagrindu parengtos MTEP monografijos ir studijos.	3	5	7	9
Kitose mokslo leidyklose išleistos ne disertacijos pagrindu parengtos MTEP monografijos ir studijos.	5	8	10	12
Aukštųjų mokyklų vadovėliai	5	6	7	8
Narystės mokslo žurnalų redakcinėse kolegijose		3	4	5
Organizuoti tarptautiniai MTEP renginiai	8	8	8	8
Organizuoti nacionaliniai MTEP renginiai	8	8	8	8
Vykdomos užsakomosios MTEP paslaugos ūkio subjektams	5	8	10	12
Mokslo-verslo bendradarbiavimo susitarimai		3	4	5
Vykdomai tarptautiniai MTEP projektai	5	6	7	8
Vykdomi nacionaliniai MTEP projektai	7	10	15	20
Pateiktų patentų skaičius			1	2
Licencijų skaičius			1	1
Industrinės doktorantūros doktorantai		1	1	2
Podoktorantūros stažuotojai	1	1	2	3
Dalyvavimo valstybės valdymo institucijų, valstybės ir savivaldybių įstaigų ir organizacijų, verslo subjektų sudarytose darbo grupėse		3	4	5
Visuomenei ar ūkio subjektams suteiktos konsultacijos		3	4	5

Narystės tarptautinėse darbo grupėse, asociacijose, ekspertų grupėse		3	4	5
MTEP populiarinimo veiklos	5	5	5	5

* Ne mažiau kaip 50 procentų mokslinės produkcijos parengiama užsienio kalba (pirmenybė teikiama anglų kalbai).

IV. BENDRADARBIAVIMAS SU KITOMIS INSTITUCIJOMIS

Nr.	Pavadinimas
Universitetai	
1.	Aberdyno universitetas (Airija)
2.	Adomo Mickevičiaus universitetas (Lenkija)
3.	Ajou universitetas (Korėja)
4.	Altenholco aukštoji administravimo mokykla (Vokietija)
5.	Arizonos valstybinis universitetas (JAV)
6.	Aveiro universitetas (Portugalija)
7.	Baku valstybinis universitetas (Armėnija)
8.	Baltarusijos Valstybinis universitetas (Baltarusija)
9.	Baltstogės technikos universitetas (Lenkija)
10.	Bergeno universitetas (Norvegija)
11.	Berlyno aukštoji ekonomikos ir teisės mokykla (Vokietija)
12.	Berno universitetas (Šveicarija)
13.	Bratislavos Ekonomikos ir vadybos viešojo administravimo mokykla (Slovakija)
14.	Briuselio laisvasis universitetas (Belgija)
15.	Brno Masaryko universitetas (Čekija)
16.	Budapešto Korvinus universitetas (Vengrija)
17.	Čekijos Respublikos policijos akademija (Čekija)
18.	Černivtų Nacionalinis Jurijaus Fedkovičiaus universitetas (Ukraina)
19.	Charkovo Jaroslavo Išmintingojo universitetas (Ukraina)
20.	Edukologinių tyrimų asociacija (JAV)
21.	Eurazijos tarptautinis universitetas (Armėnija)
22.	Ewha universitetas (Korėja)
23.	Fatih universitetas (Turkija)
24.	Federalinė viešojo administravimo mokykla (Vokietija)
25.	Fernando Pessoa universitetas (Portugalija)
26.	Gangneung-Wonju nacionalinis universitetas (Korėja)
27.	Ganos universitetas (Gana)
28.	Gardino valstybinis Jankos Kupalos universitetas (Baltarusija)
29.	Graco universitetas (Austrija)
30.	Ilorino universitetas (Nigerija)
31.	Indonezijos Universiteto Teisės fakultetas (Indonezija)
32.	Inholland universitetas (Nyderlandai)
33.	ISM Vadybos ir ekonomikos universitetas
34.	Johano Keplerio Linzo universitetas (Austrija)
35.	Kadizo universitetas (Ispanija)
36.	Kaliningrado valstybinis universitetas (Rusija)
37.	Kanakalės Onsekiz Mart universitetas (Turkija)

38.	Katovicų Karolio Adamieckio ekonomikos universitetas (Lenkija)
39.	Kauno technologijos universitetas
40.	Kazachstano nacionalinis pedagoginis universitetas (Kazachstanas)
41.	Kelno aukštoji mokykla (Vokietija)
42.	Kenijatos universitetas (Kenija)
43.	Kijevo valstybinis Taraso Ševčenkos universitetas
44.	Kingstono universitetas (Jungtinė Karalystė)
45.	Kipro universitetas (Kipras)
46.	Kylio Kristiano-Albrechto universitetas (Vokietija)
47.	Klaipėdos universitetas
48.	Kopenhagos verslo mokykla (Danija)
49.	Kordobos universitetas
50.	Korėjos universitetas (Korėja)
51.	KROK universitetas (Ukraina)
52.	Krokvos Andžejaus Frico Modževskio universitetas (Lenkija)
53.	Kubanės valstybinis universitetas (Rusija)
54.	Laplandijos universitetas (Suomija)
55.	Latvijos policijos akademija (Latvija)
56.	LCC Tarptautinis universitetas
57.	Lietuvos sveikatos mokslų universitetas
58.	Linėjus universitetas (Švedija)
59.	Liono I universitetas (Prancūzija)
60.	Liono II (Prancūzija)
61.	Lochos technikos universitetas (Ekvadoras)
62.	Lodzės prekybos universitetas (Lenkija)
63.	Londono Southampton universitetas (Jungtinė Karalystė)
64.	Lugansko nacionalinis Taraso Ševčenkos universitetas (Ukraina)
65.	Lundo universitetas (Švedija)
66.	Malaizijos mokslo universitetas (Malaizija)
67.	Malmės universitetas (Švedija)
68.	Maskvos valstybinis M. V. Lomonosovo universitetas (Rusija)
69.	Maskvos universitetas (Rusija)
70.	Meklenburgo-Priešakinės Pomeranijos kriminalinė tarnyba (Vokietija)
71.	Moldovos laisvasis tarptautinis universitetas (Moldova)
72.	Moldovos valstybinis universitetas (Moldova)
73.	Nacionalinis Chengchi universitetas (Taivanis)
74.	Nijmegeno universiteto Migracijos teisės centras (Nyderlandai)
75.	Oldenburgo Karlo von Olszieski universitetas (Vokietija)
76.	Osijek universiteto Teisės fakultetas (Kroatija)
77.	Oslo aukštoji mokykla (Norvegija)
78.	Pendžabo institutų grupė (Indija)
79.	Piatigorsko valstybinis lingvistikos universitetas (Rusija)
80.	Pietų Ilinojaus universitetas (JAV)
81.	Rygos Stradina universitetas (Latvija)
82.	Rygos Transporto ir telekomunikacijų institutas (Latvija)
83.	Rytų Karolinos universitetas (JAV).
84.	Saksonijos aukštoji policijos mokykla (Vokietija)
85.	Salvadoro universitetas (Argentina)

86.	Sankt-Peterburgo valstybinis ekonomikos ir finansų universitetas (Rusija)
87.	Santaremo Politechnikos universitetas (Portugalija)
88.	Saragosos universitetas (Ispanija)
89.	Savojos universitetas (Prancūzija)
90.	Siamo universitetas (Tailandas)
91.	Silezijos Opavos universitetas (Čekija)
92.	Sodertorno universitetas (Švedija)
93.	Sofijos St. Kliment Ohridski universitetas (Bulgarija)
94.	Stambulo Bilgi universitetas (Turkija)
95.	Suleimano Demirelio universitetas (Turkija)
96.	T. C. Maltepe universitetas (Turkija)
97.	Talino universitetas (Estija)
98.	Tarptautinis demokratijos plėtros institutas (Vengrija)
99.	Tbilisio Davido Agmašenebelio universitetas (Gruzija)
100.	Tbilisio Ivano Javakišvilio valstybinis universitetas (Gruzija)
101.	Tbilisio universitetas (Gruzija)
102.	Tbilisio valstybinis ekonominių santykių universitetas (Gruzija)
103.	Teksaso universitetas (JAV)
104.	Trenčino Aleksandro Dubčenko universitetas (Čekija)
105.	Tnavoro Šv. Kirilo Metodijaus universitetas (Slovakija)
106.	Ukrainos nacionalinio banko bankininkystės universitetas (Ukraina)
107.	Upsalos universitetas
108.	Vakarų Kazachstano Humanitarinių mokslų akademija (Kazachstanas)
109.	Valensijos Politechnikos universitetas (Ispanija)
110.	Varšuvos ekonomikos aukštoji mokykla (Lenkija)
111.	Varšuvos Ryšardo Lazarskio prekybos ir teisės universitetas (Lenkija)
112.	Verslio Saint-Quentin-en-Yvelines universitetas (Prancūzija)
113.	Verslo administravimo mokykla „Turiba“ (Latvija)
114.	Verslo vadybos institutas (Pakistanas)
115.	Vilniaus Gedimino technikos universitetas
116.	Vilniaus universitetas
117.	VIT universitetas (Indija)
118.	Vytauto Didžiojo universitetas
119.	Vokietijos aukštoji policijos mokykla (Vokietija)
120.	Vrije Amsterdamo universitetas (Nyderlandai)
121.	Vroclavo universitetas (Lenkija)
122.	WHL Verslo ir ekonomikos aukštoji mokykla (Vokietija)
123.	Zagrebo universitetas (Kroatija)
Tarptautinės organizacijos ir valstybės institucijos	
124.	Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas
125.	Europos investicijų bankas
126.	Europos investicijų fondas
127.	Europos Komisija
128.	Europos mokslo fondas
129.	Europos Parlamentas
130.	Europos Sąjungos Teisingumo teismas
131.	Kauno miesto savivaldybė
132.	Klaipėdos miesto savivaldybė

133.	Latvijos mokslų akademija
134.	Lietuvos Apeliacinis Teismas
135.	Lietuvos Aukščiausiasis Teismas
136.	Lietuvos Darbo birža
137.	Lietuvos mokslo taryba
138.	Lietuvos mokslų akademija
139.	Lietuvos Respublikos Aplinkos ministerija
140.	Lietuvos Respublikos Energetikos ministerija
141.	Lietuvos Respublikos Finansų ministerija
142.	Lietuvos Respublikos Generalinė prokuratūra
143.	Lietuvos Respublikos Kultūros ministerija
144.	Lietuvos Respublikos Prezidentūra
145.	Lietuvos Respublikos Seimas
146.	Lietuvos Respublikos Socialinės apsaugos ir darbo ministerija
147.	Lietuvos Respublikos Susisiekimo ministerija
148.	Lietuvos Respublikos Sveikatos apsaugos ministerija
149.	Lietuvos Respublikos Švietimo ir mokslo ministerija
150.	Lietuvos Respublikos Teisingumo ministerija
151.	Lietuvos Respublikos Ūkio ministerija
152.	Lietuvos Respublikos Užsienio reikalų ministerija
153.	Lietuvos Respublikos Vidaus Reikalų ministerija
154.	Lietuvos Respublikos Vyriausybė
155.	Lietuvos Respublikos Žemės ūkio ministerija
156.	Lietuvos verslo konfederacija
157.	Lietuvos Vyriausiasis administracinis teismas
158.	Lygių galimybių kontrolieriaus tarnyba
159.	Panevėžio miesto savivaldybė
160.	Seimo kontrolierių įstaiga
161.	Šiaulių miesto savivaldybė
162.	Vaiko teisių kontrolieriaus tarnyba
163.	Vaiko teisių apsaugos tarnybos
164.	Vilniaus miesto savivaldybė
165.	Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamentas prie VRM
166.	Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba
Asociacijos, verslo įmonės, nevyriausybines organizacijos ir pan.	
167.	Achema
168.	Advokato Irmanto Norkaus ir partnerių kontora „Raidla Leijins & Norcous”
169.	Advokatų kontora „Eversheds Saladžius”
170.	Advokatų profesinė bendrija „Motieka ir Audzevičius“
171.	Advokatų kontora „Valiūnas Ellex“
172.	Advokatų profesinė bendrija „Markevičius, Gerasičkinas ir partneriai“
173.	Advokatų profesinės bendrija „Jurevičius, Balčiūnas ir Bartkus“
174.	Advokatų kontora „Balčiūnas, Grajauskas, Leadell“
175.	Advokatų profesinė bendrija „Triniti LT“
176.	Asociacija „Investuotojų forumas“
177.	Atsakingo verslo ir mentorystės institutas
178.	Bitė
179.	Britų pramonės, prekybos ir amatų rūmai Lietuvoje

180.	Britų Taryba
181.	Darbo ir socialinių tyrimų institutas
182.	Delfi
183.	Dujotekana
184.	Europos vartotojų centras
185.	Europos universitetų asociacija
186.	Getės institutas
187.	Įmonių socialinės atsakomybės patarėjų tinklas
188.	Infobalt
189.	Informatikos ir ryšių departamentas prie LR VRM
190.	Karo policija
191.	Kėdainių verslo informacijos centras
192.	Lietuvos atsakingo verslo asociacija (LAVA)
193.	Lietuvių kalbos institutas
194.	Lietuvos advokatūros advokatų taryba
195.	Lietuvos antstolių rūmai
196.	Lietuvos ekonomistų asociacija
197.	Lietuvos istorijos institutas
198.	Lietuvos kalbų pedagogų asociacija
199.	Lietuvos notarų rūmai
200.	Lietuvos pramoninkų konfederacija
201.	Lietuvos rytas
202.	Lietuvos socialinių tyrimų centras
203.	Lietuvos teisininkų draugija
204.	Lietuvos turto vertintojų asociacija
205.	Lietuvos žmogaus teisių centras
206.	Lietuvos verslo konfederacija
207.	LR teisėjų asociacija
208.	Mokslinių tyrimų institutas „Inovatyvios medicinos centras“
209.	Marijampolės socialinės pagalbos centras
210.	Nacionalinė finansinių paslaugų vartotojų asociacija
211.	Nacionalinė teismų administracija
212.	Nordea bankas
213.	NordLB
214.	Omnitel
215.	Pasaulio universitetų asociacija
216.	Pilietinės atsakomybės fondas
217.	Pramonės, prekybos ir amatų rūmai
218.	Prancūzų kultūros centras
219.	PricewaterhouseCoopers
220.	Respublika
221.	SEB bankas
222.	Socialinių tyrimų institutas
223.	Swedbankas
224.	Švietimo mainų paramos fondas
225.	Teisines informacijos centras
226.	TEO
227.	Transparency International Lietuvos skyrius

228.	Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba prie SADM
229.	Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba
230.	Veidas
231.	Visorių informacinių technologijų parkas
232.	VU ligoninės Santariškių klinikos
233.	Žinių ekonomikos forumas
234.	Žmogaus teisių stebėjimo institutas ir kt.

Literatūra:

Bevir, Mark. (2013). A Theory of Governance Location: Global, Area, and International Archive. Retrieved from: <https://escholarship.org/uc/item/2qs2w3rb>

Jreisat, J. E. (2005). Comparative public administration is back in, prudently. *Public Administration Review*, 65(2), 231-242.

Lowndes, V. (2009). New institutionalism and urban politics. *Theories of urban politics*, 91-105.

March, J. G., & Olsen, J. P. (1983). The new institutionalism: organizational factors in political life. *American political science review*, 78(03), 734-749.

Peters, B. G. (2011). *Institutional theory in political science: the new institutionalism*. Bloomsbury Publishing USA.

Pollitt, C., & Bouckaert, G. (2011). *Public Management Reform: A comparative analysis-new public management, governance, and the Neo-Weberian state*. Oxford University Press.

Powell, W. W., & DiMaggio, P. J. (Eds.). (1992). *The new institutionalism in organizational analysis*. University of Chicago Press.